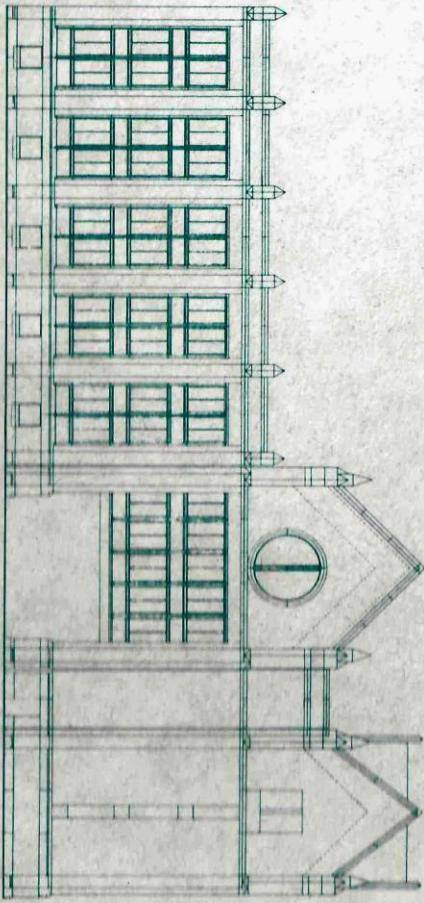

Навиц ходони
Бори
адабиет

III Бозор Собир
Шайванд

THE KENNETH S. ALLEN LIBRARY ENDOWMENT

НАШРИЁТИ
«ИРФОН»
ДУШАНБЕ
1971

Бозор Собир

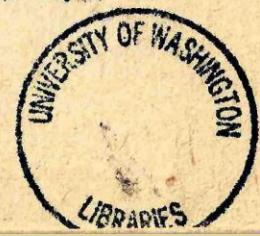
ПАЙВАНД

Бозор Собир шоирест, ки дар синну сол ва суханварӣ ба камол расидааст. Вале дар ёд ва бунъёди шеъри ўтифлӣ, лаҳзаҳои ширини он, олами бебозгашт ва манзараи деҳот чун сарнакш боқӣ мондааст. Шеъри ўба ҷавони навхате шабеҳ аст, ки нав аз деҳаи қӯҳистон ба шаҳр омадааст. Ғубори роҳ дар пояс, на вои обшору мурғҳо дар гӯшаш ва бори эҳтироми модару аҷдодҳо бар дӯшаш ба мардум бо самимият роз мегӯяд.

Дар тасаввури шоир он олами бебадал оғоз ва анҷоми ўст. Пайвастагӣ ва дилбаста гии шоир ба қӯҳ, деҳа ва рӯд ҷандон устувор аст, ки дар ҳар шеър зикри онҳо меравад.

Нигоҳи пурсафоям боз аз шодӣ
Ба рӯи тегаҳо оҳиста мелағжад,
Қанори ҷашмаҳо оҳиста мерақсад.
Ман аз нав мекашам хуршедро дар қуллаҳо оғӯш,

Худамро мешиносонам ба ҳар як қуллаи ҳомӯш.
Дигар сар медиҳам овоз дар кӯҳсор,
Тамоми сангҳоро мекунам бедор.

Умедворем, ки Бозор Собир баъд аз са-
фарҳо, худшиносӣ ва одамшиносиҳо ба гӯши
кӯҳҳо қиссаи бузургии одам ва оламро ме-
гӯяд, бо сухани соҳир ва маъниҳои комил
кӯҳҳоро боз ҳам пуршукӯҳу зеботар мегардо-
над.

Мӯъмин Қаноат

ОРЗУИ ЗИНДА

Қӯдаки сангаму аз оғӯши кӯҳсор кунун
Ҳамраҳи бӯи баҳор,
Ҳамраҳи нолаи мурғонӣ сахар,
Ман ба овози дигар
Меравам сӯи ту, эй шеъри Аҷам.

Меравам сӯи ту аз хилвати шабҳои дароз
Ман ба думболи хаёл.
Гаҳ зи омолу муроде ҳама дам дар ҳаяҷон.
Гаҳ асири аламу ранҷу малол,
Оварам рӯй ба дарҳои умед
Ҳамраҳи субҳи сафед.

Ба сари роҳи дарозат-ба раҳи қисмати хеш
Пой монам ба ҳавас,
Роҳ пӯям зи бари раҳгузарон.
Орзуро, ки аз он гарм бувад синаи ман

Ба сад оҳанг, ба сад шеваи нав
Гоҳ ҷон бахшаму дар пеши ту орам ба забон.

Мешавам ҳамраҳат андар сафари дуру қариб,
Роҳиам ҷонибат аз ҷониби имрӯзу пагоҳ.
Ҳар кучо рӯй биорам ба ту, бо ранги дигар,
Ҳар кучо бо дили бедор барам дар ту паноҳ.

Бо ту гӯям сухан аз ошикӣ дар тӯи рафиқ,
Дар бари дӯст ба осудагӣ танбӯр занам,
Бода нӯшам ба мурод.
Лек дар марги бародар чӣ кунад ин сари саҳт?
Бо ту аз фусса шавам хуни чигар,
Ашк резам ба алам...

Ҳама рӯзам ба ҳайлат гузарад, шеъри Аҷам,
Ба ҷуз аз тобу тавони ту надорам ба вучуд,
Бо ту оҳанг дихам ҳар нағасамро пас аз ин,
Аввалу охири ҳудро ба сар орам чу суруд.

Бе таҳаммул равам аз роҳи сафедат ба умед,
Фақат ин роҳи қӯҳансоҳт фиребам надиҳад.
Дили нармам ба наво ҳамчӯ рубоб асту вале,
Бе ту ку он, ки ба тори дили ман бозӣ кунад?

КҶ8

Дар он ҷоҳ, ки мегардад паренон
Барӯн кулбаковӣ өбрӯн боронӣ,
Дар он ҷоҳ, ки ~~нишонад~~ ба рӯн
Дар он ҷоҳ ~~нишонад~~ кулбако борон.
Гулӣ боронӣ ҷашоз ширӯзӣ
Дар он ~~нишонад~~ ТАҚРОРИ УМР

Дар он қӯҳсор, дар он марзи беташвиш,
Дар он сайронгахи ~~нишонад~~ тавонмардон,
Дар он парвозгоҳи рӯҳи аҷдодон,
Ман андар сурате тақрор мегардам,
Аминам, боз боре мешавам пайдо..

Бахоре дар канори сангҳои сарди хоболуд
~~Ба ногаҳ ҳудаке монандоҳ~~ овоз ҳоҳад ҳонд
Ва ў молида рӯ дар сабзаи шодоби қӯҳистон
Ба мислам хандаи мастана ҳоҳад кард.

Ба созу шеваи он тифли бесомон
Саломе меғиристонам ба манзилҳо.
Саҳар мегардам андар боғҳо танҳою бепарво.
Хушилҳони чаманро ҳол мепурсам,
Хабар мегирам аз нав обшоронро.

Равони равшанам дар сина бозингар,
Ватанро боз бо як ҳайрати тифлона мепӯям.

Ва мерӯбам ба нӯги панча роҳамро,
Ба сӯи беканорӣ тарк мегӯям канорамро...

Ҳамон рӯзе, ки байни кӯчаҳои танги дехистон
Ба лутфе мекушояд синааш хурshed,
Сари деворҳоро лола мепӯшад,
Даруни базмҳои гарми наврӯзӣ
Маро ҳам хеш, ҳам бегона ҳоҳад дид.

Паи рӯзи нау парвозу овози парастуе,
Ки масти навбаҳорон, мезанд пар-пар,
Ба сӯи ошъёни кӯҳна меояд,
Ба ғавғо медароям аз дари он кулбаи сангин,
Ки ҷабри гушнагӣ омӯхт, аммо ҷашми серам дод.
Ва пушти шишаҳо чун шӯъла метобам.
Дубора гӯшаеро мекунам равшан.

Нигоҳи пурсафоям боз аз шодӣ
Ба рӯи тегаҳо оҳиста мелағжад,
Қанори ҷашмаҳо оҳиста мераксад.
Ман аз нау мекашам хуршедро дар қуллаҳо
офӯш,

Худамро мешиносонам ба ҳар як қуллаи хомӯш.
Дигар сар медиҳам овоз дар кӯҳсор,
Тамоми сангҳоро мекунам бедор.

ЧАВОНИЙ

Чавонӣ- покии лабҳандай мардон,
Бисоти ҳусни меҳрафзо
Сафои шарму гармии навозишҳо,
Шукӯҳи рӯзгор астӣ,
Ба мисли бомдоди навбаҳори кӯҳсор астӣ.

Туро меҳонад аз ҷашмони ман дилбар,
Ба рӯи синаам сар мениҷад ҳомӯш.
Ду дасташ рӯй-рӯи шонаам бо меҳр мелағжад.
Туро мекобад андар гармии оғӯш.

Ҳанӯз аз бистаре бӯи ту меояд,
Диле уммадҳо мепарварад пинҳон.
Пур аз манъӣ, нигоҳе изтироболуд
Туро чун ошнои кӯҳна аз ман мешавад пурсон.

Ба ҳар ҷо интизоре ҳаст
Ва дар ҳар ҳонае уммадворе ҳаст.

Зи меҳрат орзуро зинда медоранд,
Ба ёдат ишкро поянда медоранд.

Яке аз ошкорат сири касногуфта меҳоҳад,
Нишоне дар ту аз гаҳвора мечӯяд.
Ба мардум аз савобат ошкоро роз мегӯяд...

Чавонӣ-покии лабхандай мардон,
Чавонӣ-дидаи равшан, дили равшан
Туро аз ҳастиам ҳамвора мекобанд
Ва бо ҷон мепарастандат, марав аз ман.
Ҳамоно тоб дар ҷашмам,
Ба расми зиндагӣ такрор шав, такрор.
Бикиун бо меҳр дар ҳар гӯши обод
Саҳаргаҳ дӯстро бо бӯсай мастроонат бедор.

Бимон аз кӯча равғои ту бархезад,
Дару деворҳо аз қоҳ-коҳи хандаат ханданд.
Чавонӣ, пур кун аз худ хонаҳоро, остоҳоро,
Замину осмонҳоро. *Луркун оз ишк.*

ҲАСАД МЕБАРАМ

Ман ҳасад мебарам ба рӯи замин,
Бар талу пуштаҳои гандумзор,
Бар кафи ҳоку сабзаи навхез,
Бар сафедии қуллаи кӯҳсор.

Бар чаманҳои сабзи рӯҳафзо,
Пурсафо марғузори паҳновар,
Ҷангалистони хурраму хомӯш,
Бар шукӯҳи баҳори гулпарвар.

Гар кунам ёди ҷангалистонҳо,
Ёди саҳрою дашти дуродур,
Дар дилам изтироб меафтад,
Мешавад ҷони тозаам ранҷур.

Мехӯрам ғам, ки нестам, афсӯс,
Мазраъе бекаронаю ҳамвон,
То ба мисли замини ҳосилхез
Синаам борҳо шавад шудгор.

Майсаю гул бирўяд аз рўям,
Аз ду чашмам ду чашма дар сахро,
Роҳворона дasti ман рўзе
Одамонро барад ба манзилҳо.

Дашту сахрои дилкушо бошам,
Нармхези тамому сайронгоҳ.
Мехр андар канори қўҳҳо не,
Дар дили ман фурӯ равад бегоҳ.

Дашт бошам, саросарам ҳамвөр
Қас паногаҳ наёбад андар ман.
Бо нигоҳе, ба гўшаи чашме
Ҳар мусоғир бубинадам равшан.

Варна хоҳам, ки бешае бсшам
Бас ҳамӯшу сиёҳу пурасрор.
Ё чу ғоре, кабўтарон кобанд
Пайкарамро ба панчаю минқор.

Ошъёни парандагон бошад
Синаам ҳар баҳору тобистон.
Чўчаҳо бар шаванд з-сфӯшам
Тирамаҳ села-села болафшон...

Ман ҳасад мебарам ба он марде,
Қас дар ўарзи тоза меёбад:

Тангно тоҳу тоҳ сахрое,
Гах ба монанди ғор метобад.

Мекунад зиндагонӣ номаълум,
Лек бо зиндагӣ қарин аст ў.
Обу ободию фазо дорад,
Одаму оламу замин аст ў.

مۇھىملىكى دەر كۈرىكى كىرىم

Ба худ гүфтам, баҳоре ҳамчү чөкакхо

Агар ман боз баргардам,

Чу бۇي сабзаю себартай сероб,

Ба мисли донаи шабнам

Варо ман боз меебам.

Варо аз ىسلاخىز

کاپتارون فاربى

گۈھىنگارىق ۋەستىلەز. گۆزلىكىرىز

Ҳاما андар барам такрор мегардад,

Сафой баччагиام мешавاد пайдо.

Дилу чонро табобاتmekунам бо ў,

Пас аз ин мешиноسام боз рۇхи бегуноҳамро.

Варо از ىسلاخىز

Баҳорон бори дигар меравам ҳамрохи күдакхو

Барои чүчаҳои кабки хушрафтор.

Таги ҳар бүттаро бо даст мекобам,

Сари ҳар сانгр охиста мемолам

Зи шавку шодии тифлонаам саршор.

ئە گۈچ بورقىچى مەرۋەزى دار زەر،
Халوات мەبارام аз гармин боронى ئىمرىئى.

ئارۇنى ھالقاي رانгинкамон تىغلىق
Садоям мешавاد Ҳار ھۇچىن دەخا اكساندۇز?

Ба лахنى күдакىي ھۇچىر مехандاد, داراڭىز
Маро مەمەۋاباك медиҳад аз گۈللازى اووز...

بىزىخىد

Ҳامегүфтам, агар ман боз баргардам,

Ба тавре менамоям سۆلھىي راپтарو دарьېب.

Бا رۇھى كۈدакىي ھەشغان вومەھۇرام аз ناف,

Худамро боз аз худ мекунام шодوب.

بۇ كۈچى مەرۋەد اووزى ماڭ
لەپاراڭ آكىزىدۇز،

КҮДАКИ КУ?

- Ало, эй теппаҳои сабзи гандумзор,
 Ало эй گاشىلەنەن ھەزىز بىلەن
 Замиңдои пур аз گەلەن боломи худруйл,
 Камархон саросар ошъёни кафтари даشتى.
 Чаро хомүш меистед,
 Шиноسىن күхнаи худро намепурсед?

АЛО

Шумۇز эй күчаҳои тانги Файзобод,
 Дару деворхон мактаби كىچىنچى,
 Хасу хори сари курғони Собирбай,
 Тамомى сانгхەن синамолىң сарди дарьёбىد,
 Dame өвөз андөз, ۋارو گۇھىتۇرۇجىلەد,
 Ба ман гүед бىر, күдакиамро кучо кардە?

ОХИР

Хамон рۇزى, кى бо яڭ модари گامхون (خەمىزىن اشىك)
 Маро пайроңае мەبۇرد аз ھۇچىر, از رۇھىر
 Бирафтام, كۈدакиро бар شۇمۇ دەلەم,
 كى بى مان يۇ نامонاد ناڭازىن تەنخو,
 دار ئىشى شۇمۇ боشاد باسە ئىزدۇ بارхۇردار.

ЖАНИ تەنخو.

Ало, ئىخونىخۆچ كۈچىنچى بىلدۈن
 پۇردايد

Кучо донам, ки аз он аҳди ноолудаам алъон
Ба ман чизе намегўянд.

~~Хама~~ он рӯзхоро мебараанд аз ёд,
Намебинад маро чун тифл кӯҳистон...

Шумо, эй теппаҳои сабзи гандумзор,
Шумо, эй кӯчаҳои танги Файзобод,
Чаро хомӯш меистед?
Кучо шуд кӯдакиам, (кӯдакиамро кучо кардед?)

38 оз корч сари тӯрғонъ содир
мехсесӣ дороҷ.

за 84 дар дар ҷиёра кӯфека?
гулҳор меҷорӣ?

мани акнун ҷиёра кӯфека? ӯз
59 кӯ тӯрғон кӯкӯйни,
~~ион~~ акнун дар ҳарёни кӯфека
гулӯзӣ кӯкӯйни, мекунад
кӯ? кӯ?

ӯзаштӯ кӯ кӯ
90 ҷиёра кӯдаки тӯрғон кӯ кӯ
кӯфека кӯ? кӯ?

~~кӯфека~~.

РУЪЁИ ШАБ

Дар ин торикшабҳои зимистонӣ,
Ки кӯҳистониён хобанду бо овози саҳмангез,
Шамоли бармолуд мезанад бар шишаҳо ангушт,
Киро дар хоб мебинӣ?
Киро мекобӣ, эй модар?

Нидои кист ҳоло бо танини боди ҳарҷоӣ
Ба гӯшат чун садои рӯзгоре мезанад фаръёд?
Малоли кист андар нимашабҳои зимистонӣ,
Гаҳе дар сина, гоҳе дар ҳаёлат мешавад бедор?
Ба мисли шӯъла мерақсад,
Пас онгаҳ гарк мегардад туро дар чашми
пурасор.

Хумори кӯдакиҳои кӣ ноосудагӣ бахшид?
Чӣ ҷеҳри ошное дар ҳаёлат ҷилваҳо дорад?
Пур аз фаръёд, аз ғавғо.

Ба хукми қисматаш танҳо
Миёни мавҷҳои хотират бар самти номаълум,
Ба ташвиш заврақи бебодбони кӣ шино дорад?...

Дар ин гоҳи аламовар
Киро мекобӣ, эй модар?
Киро дар қатраҳои ашқи сабрат ҷустуҷӯ дорӣ,
Нишонаш орзу дорӣ.
Ба роҳи кӣ ду ҷашми интизорат роҳ мебинад?

Ба ёди кӣ ту ин шабҳои сарморо сахар кардӣ?
Магар фарзандро, он аз нишеман дургардатро.
Садо бар кӯҳсорон, бар қадамгоҳи падар кардӣ?

ЁДИ ТУ МЕКУНАМ

Танҳою пурсукут,
Ҳамчун базеб дилбаре бе ёру беҳабиб
Баҳри суроғи ҳамдаму ҳамроҳи меҳрубон,
Оҳиста меравад,
Маҳ з-авчи осмон.
Дар Роҳи Қаҳқашон
Он шӯълаҳои мубҳаму он саҳнаҳои нур,
Он шӯълаҳои дур,
Сӯзи ситорагон
Хомӯш мешавад.
Аз дарраҳои хурраму талҳои сабзапӯш
Озода мевазад
Боди сапедадам.
Бӯи баҳор мебарад он бод дар ба дар
Аз ғунҷаи ҳамӯш....
Ин лаҳза меҳр медамад аз дӯши қӯҳҳо
Ҳамун ба фарқи мо

Пурсұзу нурбор..

Рафтию боз эй, шаби исторазори ман.

Еди ту мекунам

Дар интизори ёр.

ЧАВОБ

Меҳмони күхро нодидае
Тоҷикистон омаду гуфто ҷаро
Бо шукӯҳу сарбаланданд ин қадар,
Күҳдои Тоҷикистони шумо?

Соибо, гуфтам, намедонӣ магар?
Ин шукӯҳи чумла аҷдодони мост,
Дасти устоди табият як замон
Дар намуди кӯҳсораш кард рост.

ХАВАС

Боз овораи айёми тамуз,
Боз хоҳони хавоҳои дигар
Ба ҳаво мегузаред аз назарам
Достакҳо ҳама рӯз.
~~Ҳама пурнӯрттар аз хотири ман.~~
Хоҳам имрӯз ба ҳамроҳӣ шумо,
~~чи инчхоне муродони~~
синасафедони баҳор.

Бикушоям пару бол,
Равам он ҷо ки маро шому сахар
Нигаҳе мекобад,
Мезанад бӯса раҳи омаданамро ба умед...
Сипарам роҳи дароз,
Биравам ~~дехи шиние~~ ҷағози тоҷӯроҷҷи нодар,
Бинишнам ба лаби боми падар,
Бинишнам ба сари дастниҳоли падарӣ,
Кашам овоз ба монанди шумо
Ва дар он гӯшии сабз
Лонае аз гилу хошок кунам.

ЧАРОФ

Гузаре аз оромгоҳи Ҷомӣ

Зи буни қалъаҳои кӯҳнаи сангин,
Зи байни кӯчаҳои кӯҳнаю гулҳои гардолуд.
Зи байни беҳаё лабҳанди номардон,
Зи байни чехраҳои хаста аз андӯҳи белоён,
Миёни ашкҳои гарми дардолуд,
Ба сӯе шахриён тобут мебурданд.

Дар ин соат агарчи зиндагиро бо ҳароратҳо¹
Замин андар канори хеш мепарвард,
Ва ўро дар нигоҳи одамон парвоз мебахшид,
Ба пастию баландиҳои олам ошно мекард.
Вале чун бедҳои гарми тобистон
Ба дилҳо печ мезад рӯҳи дардовар.

Аҷам андар назар метофт ҳоло гарчи беташвиш,
Чудо аз дардмандону ҳам аз ҳамдард,
Агарҷӣ аз баду аз некӣ олам буд бепарво,
Даруни кулбаҳо фаръёд меангехт,
Даруни синаҳо ӯ нола мепарвард.

Зи пушти хонаи бегонаҳо, бегонапарвárхо,
Зи назди дўстони бесару сомон,
Тани ғамошнои шоир айёмро мардум
Ба тарфи хоқдоне бурда, бо мотам
Ба ўву бо мақоми лафзи пурэҳсон,
Ба даврони сухан падруд мегуфтанд.

Мана, он роҳ он роҳе ки бемаҳтал,
Варо аз кӯчаҳои танги ҳузнангез
Қанори хоқдони бенаво мебурд,
Гузашт аз оstonи маъбаде бе кас,
Гузашт он аз бари деворҳои бурчи бесоҳиб.
Чудо аз роҳҳои зиндагӣ тай шуд.
Дами шоми сиёҳе шаҳрии сармоядору
шаҳрии муфлие

Адиби хешро бар хок биспурданд.
Шуданд аз марг домангир.

Ва бо андӯҳи бепоён
Ҳама з-он хоқдон оҳиста баргаштанд
Ба сӯи кӯчаҳои шаҳри бешоир.

Вале бо шиква он ҷо, дар дили он шоми
бемаҳтоб

Чу рамзи умри пурташвиш,
Чу рамзи оташи як ишқ андар синаи бедор,
Чароғ афрӯхтанд дар марқади шоир,
Чароғе ҷилваи рӯзи Ватан дорад.
Дар он бероҳа месӯзад пур аз асрор,
Дар он вайрониа умре рӯшной мекунад шабҳо.

БОЗГАШТ

Ширшири бемадори гандумзор
Орадам ёди ҳамдами дерин,
Чир-чиракҳо ба роҳи дуродур
Мекунандам тамоми шаб талқин.
Роҳ торику даштҳо торик,
Тоқа-тоқа ситора чашмандоз
Аз бари бурчи Тоқаи дилгир,
Мебарад раҳ ба сарзаминам боз.
Хайр, эй теппаҳои сангистон,
Даштҳои фароҳи нообод,
Фараҳи ¹ бекарораку густоҳ,
Ки шабу рӯз мезадӣ фаръёд.
Пас аз он рӯду теппаҳои сурҳ
Мебарад раҳ ба мулки бепоён,
Ба ман ояд зи домани сахро
Пурсадо сози духтари чӯпон.

¹ Фараҳ рӯдест дар Ҳирот.

Хайр, эй навниҳолаки сарпаст,
Духтари бофароғати ҳомун.
Роҳиам, лек бо ту дамсозам
Балки ёдат кунам шавад дил хун...
Ана он... бин ба хонаи нусрат
Шафақи лолагуни субҳи саҳар!
Субҳи зебои олами заҳмат,
Дар кучо з-ин макони олитар?

Ана он... меҳри оташин бар сар,
Куллаҳои азизи гулпӯшам.
Дар ҳаловат чу кӯдакам алъон,
Бӯи модар, хумори оғӯшам.

Ҳарчи дидам ва роҳ паймудам,
Мон, ки бошам чу тифли хушилҳон,
Гирадам бо умеду дилсӯйӣ,
Бар сари сина модари даврон...

Мезанад ҳалқа дуд, меларзад
Даштро монда медавад паравоз,
Бо навиди диёри меҳрангез,
Бо суруди Ватан танинандоз.

РУБОИҲО

Он дил, ки нигоҳат ошкораш кардаст,
Аз роҳи муҳаббати ту раҳовард аст,
Оганда зи розҳои ногуфтаи ман,
Олудай шавқу орзупарвард аст.

Ҳар ғунчай сабз навбаҳори ману туст,
Ҳар лолаи наврасида ёри ману туст.
Садранг дамидан аз дами урдибихишт
Бишкуфтани қалби бекарори ману туст.

Доманкаши шому пардадори саҳарам,
Ҳамвора ба моҳу меҳр ман ҳамсафарам.
Умре ҳама тору рӯшной дорам,
Бо рӯзу шабони хештсан сар ба сарам.

Имрӯз, ки дил маро табоҳӣ дорад,
Бегона машав, ки дӯстхоҳӣ дорад.
Шаб модари меҳри оламафрӯз бувад,
Аз гашти фалак агар сиёҳӣ дорад.

Аз ишқи Ватан дароздастй дорам,
Бо ишқи Ватан талоши ҳастй дорам.
Дил мацмаи меҳру орзуям бошад,
Ин моя ман аз ватанпрастй дорам.

ЁДГОРИ РЎЗХОИ ДАРГУЗАР

Тунд бикшуда пару боли зарандудаи хеш
Рўй-рўи чаману шахру талу рӯди равон,
Рўзҳо аз паси хурshed сабук мегузаранд,
Бехабар аз ғаму аз шодии мо ҳамсафарон.

Бекарорио ситамкорио парвози баланд,
Борҳо рафтани боз омадани шому сахар.
Ҳаст ин шеваи деринаи Момон азал,
Медиҳад умри маро дам ба дам он ранги

дигар..

Дӣ чу як лолаи худрӯи талҳои баланд
Об менӯшидам аз кулмаки борони баҳор.
Дур аз дидай афсунгари озодапараст,
Нашъаҳо дошт танам аз нафаси субҳи Ҳисор.

Дар гиребони сафеди шафақомези сахар
Доштам чилва чу ҳар ғунчай кӯҳсори азиз.

Ефт аз синаи ман роҳ бар оғӯши чаман
Боди гулбози равонпарвари бероҳагурез.

Буд лабрез дил аз файзи ҳавасҳои наку,
Боз парвардам умеди тарабангези ҳазор.
Нанамуданд маро ҳеч парешону ғамин
Гуле офатзадаю шамъи сари санги мазор.

Чашми ҳайратзадаам сӯи камарҳои баланд,
Алла мегуфт маро дар дили шаб ёди сахар.
Он нигахҳои сафопарвари тифлонаи ман,
Кофт осудагӣ дар хонаи сангии падар.

Чилвагаҳ доштӣ озода, пур аз шавқу ғурур,
Андар оғӯши падар қалби навозишталабам.
Лек шоме бирабуд айши падардории ман,
Ашки гарме шуду аз дида фурӯ рехт алам.

Балки он шаб ба мани кӯдаки бечора набуд
Дар ҳама рӯи замин додрасе баҳри савоб.
Ба гумонам, ки ба ҳамроҳии он шоми сиёҳ
Ҳамчунон раҳгузаре рафт маро аҳди шубоб...

Рӯзҳо аз паси хуршед сабук мегузаранд,
Умри мо ҳаст дар ин қофилаи вакт равон.
Лек то зиндагӣ боқист, чу сарчашмаи меҳр
Кӯдакиҳою падардӯстӣ монад ба чаҳон.

ЧИНОР

Дарахте дар канори хонаи мо
Кашида сар ба сӯи осмонҳо
Ҳазорон шоҳаи пурбарг дорад,
Бувад подор чун марди тавоно.

Агарчанде надорад меваё он,
Шукӯҳу зеби ин кунҷу канор аст.
Барои ман, ба аҳли хонаи мо
Азиз аз ҳар ниҳоли мевадор аст.

Ҳамон рӯзе ки ҷашми модарамро
Вуҷду ҳастиам кардаст равшан,
Худаш бо дasti худ бишнонда будаст
Падар онро барои хотири ман.

Ҳазорон сӯз андар сина мискин,
Паи он ранчи бисъёре кашидаст,
Ба ҳар як барги сабзу шоҳаи тар
Аҷаб не орзухо парваридаст...

Ману он зодаи як навбаҳорем,
Ба он бошад маро меҳри ҷавонӣ.
Маё, фасли ҳазон, то ки набинам
Чинорамро ба ранги заъфаронӣ.

МЕҲР

Ман киям?

Сози обшорам ман,
Домани сабзи навбаҳорам ман.
Такъя бар марзай Ватан дорам,
Рустай дашту кӯҳсорам ман.

Домани сабзи орзӯям бод
Водиҳои фарохи бепоён.
Ошъёни муҳаббатам бошанд
Куллаҳои баланди кӯҳистон.

Мепарастам ҳамеша дар олам
Фасли зебои навбаҳоронро,
Субҳи меҳрофарини кофурфом,
Шоми тори ситораборонро.

Ҳамнишинам ба лолаи сахро,
Осмону замин пур аз ранг аст.

Нохудоям ба рӯди қӯҳистон,
Рӯзгорам талошу оҳанг аст.

Наям аз ахтарони чашмакбоз,
З-он сарое, ки гарму беғавғост.
Сӯзи ман тоби зиндагӣ дорад,
Саҳнаи худфурӯзиам ин ҷост.

Қаҳқашон гирди ман намегардад,
Дар раҳи он на қаҳқашонам ман.
Рӯй бар паҳнаи Замин дорам,
Гарчи дар фикри осмонам ман.

ҲАЙКАЛ

Бахшида ба тасвири Пушкин

Такъя бар теппаҳои сангистон,
Дар бари қуллаҳои ахтаргир,
Дар сари роҳи меҳр метобад
Рӯҳбахшандა ҳайкали шоир.

Рӯзгорон сутудаанд онро,
Ҳамчӯ рамзи муҳаббату эҳсон.
Едгоре ҳунарварӣ кардаст
Хоки шоирписанди Догистон.

Мехру маҳро намояд истиқбол,
Рӯз аз назди ў шавад оғоз.
Саҳнаи сарбаландиро монад
Дастрончи табииати мумтоз.

Аз бари ў ҳамеша меҳезад
Шомгоҳон шарорай гулгун.
Офтобро қашида дар оғӯш,
Медураҳшад чу пайкари пурхун...

Рұдхой равони пурғасы
Дар бари ў суруд меконанд.
Дар варакқои ғунча пиндорй,
Пардаҳои ҳаёт ларзонанд.

Боди савру табиати гулбоз,
Лолае базми ишқ афрӯзад.
У ба пайкори ишқу озодӣ
Ҳамчунон шоирона месӯзад.

Ку варо хома-он пари шаҳбоз,
Он шаҳиди муҳаббатӣ зебо?
Нутқадо шоиро, кӣ мегӯяд
Мактаи шеъри охиринатро?

Ҳамсоли шумоҳи, негӯҳ
Ҳамсоли шумо.

СИМОИ МАН

- Гӯё ман пеш аз ин сӣ соли умри хештан
Солҳои бешуморе зиндагонӣ кардаам
- Нестам, эй дӯстон, имрӯз ҳамсоли шумо,
То кунун бисъёр пирию ҷавонӣ кардаам.

Гарчи ҳоло ҳамчу нахли борноовардаам,
Бурдаам чандин зимистону ~~бахоронро~~ ба сар,
~~Тан кунун~~ шодоб ~~аммо~~ решоҳоям кӯҳнаанд,
Дидаам дар пояам сад бор пайванд ~~ни~~ дигар.

Нек аз наздиктар бинед бар бунъёди ман,
Як равони кӯҳнаero додаам такрорҳо,
Гӯё андар ҳисоби умри тайгардидае
Зиндагонӣ мекунам имрӯз ҳамроҳи шумо. *шумоҳи
аз сарнавоҳ*

Пеш аз ин ҳам модароне борҳо зоидаанд
Бо умеду орзу манро дар ақсои ҷаҳон.

Оламеро аз тану аз чони гарми хештан
Бар гумонам борҳо пур кардаам, эй дўстон...

Ҳаст осори ман андар барзану кӯҳи Ватан,
Дар биёбонҳои ноободу дар шаҳри азим,
Дар хиёбонҳои манзилҳои пуршӯру хурӯш,
Дар сукунти қалъаҳои ёдгории қадим.

Чакорӣ

ҲАҚҰЗ

Ҳаст осорам дар он хоке, ки мерезад ~~ҳамен~~
Аз ҳисори кӯхнаи Чамшед бо накшу нирор
~~Ҳам дар овози ҳамон мурғе, ки ку-ку мезанд~~
Дар мазори Рӯдакӣ ~~роҳи рӯзнишҳои байз~~ зор. Ҷ

Ҳаст осори ман андар зери дарьёи чукур,
Дар таги гирдобҳои тангӯ дар мурдобҳо,
Дар таноби дору дар девори зиндони ~~аду~~
Дар дами шамшеру дар сарпанҷаи ношно.

Ҳамондудониз ман бӯдан

Бас ки дар рӯи замин дар хеш овардам паноҳ,
Борҳо аз бегуноҳӣ гаштаам занҷирбанд.
Лошаҳорон борҳо биншаста рӯи мурдаам,
Аз барои лошай ман ҷанг барпо кардаанд...

Мо ба тавре бар майти кӯхнаи аҷдодҳо
Рӯзгоре соате рӯҳу равон бахшем гар,
Ҳар кучо ҳамранги ман бисъёр эҳъё мешавад,
Мешиносам ман худамро боз якбори дигар...

Ростӣ ҳам пеш аз ин сӣ соли умри хештан
Зиндагонӣ кардаам бас рӯзгорони дароз.
Бурдаам ман борҳо ояндаи ҳудро ба сар,
Лек умри тозае сар мекунам имрӯз боз.

Мешитобам, боз раҳ мепӯям аз кунҷу канор,
Аз ҷавонӣ мекунам обод ҳар қашонаро.
Аз сари девори мардум ҳанда мерезам саҳар,
Чону дил месозам аз хоки дару деворҳо,

Оғаш ғорҷониз ман бӯдан дар
Оғаш ғиз ман.

Ҳамондудониз ман бӯдан
Идулмониз ман.

~~Болни~~ қотилиз ман бӯдан вӣ
И ғиз бӯт ғиз ман.

Соднгу соднгу ман бӯдан вӣ ҳони
Иғиз ман.

Коғриҳа /
Болниён ман оғоридам иғиз ман
Кардаам ҳарод,

Болниёнро соҳғаҳам ман болниёнро
Болниён ~~коғриҳа~~ хӯз ман дароз,

ОРЗУ

Эй модар, эй замин,
Болу парам бидех!
Бигзор як сахар
Парвозҳо кунам,
Парвоз бо таронаи фаввораҳои шаҳр,
Бо рӯҳи шаҳриён.

Бигзор як сахар
Ман бо садои чаккуши оҳангариони зӯр,
Ман бо садои ларзай пулҳои оҳанин,
Дар гӯшаҳои хилвати бе шӯру бенаво
Фавғою бекарорию шӯре бапо кунам.

Бигзор як сахар
Ман аз тирезаҳо,
Аз бистарони гарм
Бо лаҳни навҷавонию оҳангӣ бӯсаҳо
Резам ба ҳар кучо,
Ёрони умрдидаро ангезам аз сукут.

Бигзор як сахар,
Дар бешаҳои дур
Чаҳ-чаҳ занам ба селаи мурғони нағмагар,
Ман аз баҳор бар баҳор боре сафар кунам
Ҳамроҳи турнаҳо.
Гирам чу як паранде дар зери болу пар
Шебу фарозро.
Сабзу кабуд бигзаранд аз пеши чашми ман
Бас боғу марғзор,
Дарьёю ҷашмасор,
Дашти кушоду ҷангали сахрои беканор.

Дар зери боли ман
Рӯзе ҳазор рӯд
Дар тангнои дараҳо хонад суруди ҳашим,
Қӯҳсори пир ҳамчунон истода бо ғурур
Исьён кунад ҳамӯш.

Бигзор як сахар
Ман бошаму фалак
Боре сабук бигзарам аз фарқи қуллаҳо,
Е бедареғ андар ин парвози пурумедин,
Чун Икар аз баробари ҳуршед як сахар
Афтода бо таронаам ҳуншортар шавам,
Е ҷон диҳам ба бод,
Е зиндатар шавам!

ТИРАМОХ

Абр мегардад ба фарқи кӯхсор
Гоҳ ҷамъу гах парешон
Чун ҳаёли мӯсафедон.
Мурғҳо шому саҳар пар мекашанд
Села-села мераванд аз ошъён.

Бе тароват боғҳо,
Баргҳоро мебарад боди хунук аз ўхсор,
Сабзаю себарга помоли ҳазон.
Обшор акнун намехонад суруд
Дар канори деҳаи мэ боз то фасли баҳор.

Ҳок намноку ҳаво бӯи зимистон мекунад,
Боғбонон мераванд аз боғҳо.
Панчаашро хорҷорӯб карда мерӯбад ҳаме
Марди деҳқон резҳои хирмани яксоларо.
Нест акнун хӯши нокӯфтае,
Яккаовозе намегардад баланд

Кафтарон борида ҳамчун барф рӯи хирманаш
Дона мекобанду каҳ тит мекунанд.

Дар ҷароғаҳ ҳам дигар шабҳо намесӯзад алав,
Ҳай-ҳои подабон нояд ба гӯш.
Подаро аз пуштаю талҳо фуруд овардааст,
Қўлвори подабониаш ба дӯш.

Дар шумори умри тайгардидаи мо баъд аз ин
Боз як соли расо пур мешавад.
Як пагоҳӣ барф мерезад сафед,
Ҳар тараф пайроҳаे кӯр мешавад...

ПАРВОЗИ РҮЗГОР

Эй киштии шиноварй дарьёи осмон,
Эй раҳнаварди тоқаи шаҳроҳи Қаҳқашон!
Дар ҷилва бош з-олами афсунгарони гарм,
К-ин шаб Замин ба сурати як марди музтариб,
Рӯ бар сипехри хурраму сайёра кардааст.
Мекобад ў туро,
Мекобад ў ситораи пурнури хешро
Байни ситорагон.
Сӯи диёри равшани Парвину Муштарӣ,
Бар сахни ахтарон
Ҳам чашми ошно,
Ҳам чашми ношинос
Дорад нигоҳи ту.
Имшаб ба ҷустуҷӯи ту олам тамоми шаб
Бедорӣ мекашад.
Бо ҳар ситорае
Гап мезанад Замин —
Гап мезанад ба нуриён инсони бекарор.

Сад орзуи тозаро аз ҳар канорае,
Аз дидаҳои равшану аз синаҳои гарм
То арши дур мебарад парвози рӯзгор,
Аз остони хонаҳо рап мекушояд он
То базми ахтарон.
Бори нахуст меравад инсон ба ҷустуҷӯ
Аз роҳи ноаён.
Сар мезанад ба гумбази гардуни дурдаст
Ҳамроҳи Мехру Маҳ,
Ҳамроҳи нуриён
Ангезад аз ҳарорату аз сӯзи хештан
Ў рӯзи хештан,
Фардои умрпарваре к-андар забони ў
Дигар ману ту нест,
Дигар сурур то абад анбози Одам аст.
Пайроҳаи маломату ҷангу азобу марг
Якбора кӯр мешавад аз паҳнаи замин.
Ин роҳи хунҷакидаро гум мекунад замон,
Гум мекунад ҷаҳон,
Аз косаи шикастаи ҷашмони ҳар шаҳид
Гул медамад баҳор.

ДАР СИНА ЧЙ ДОРЙ?

Чандест, ки якранг ба монанди биёбон,
Осуда ва хомӯш, чу кӯхҳои Ҳисорӣ,
Пӯшида бувад сирри ту аз душману аз дӯст,
Бар гӯй, ки дар синаи сарбаста чӣ дорӣ?

Андӯху малол аст агар, гиръя кун аз ҷон,
Гарчи набувад навҳагарӣ одати мардон.
Бо тӯ бинишинам нафасе, гиръя кунам талҳ,
Бо ёди яке дӯст, яке ёри пурармон.

Боре кунад аз мӯя даме тозаю такрор
Дил кӯхнатарин сози малоловари худро.
Дар сина шавад об ғам, аз дида бирезад,
Дар рӯи замин мавҷ занад ашк чу дарьё...

Гар рӯхи ту озодаю дил гарми ҳаёт аст,
Гар ҷони ҷавони ту надорад хабар аз дард,
Айшу тарабу шодии пинҳонии худро
Якбора, биё ҳандаи мастона кун, эй мард.

Гардад ҳама дам ҷону тану рӯхи ҷавонӣ,
Дар ҳандаи худ ғарқ чу хур shedi фурӯзон
Ҷашмони ту пар-пар занад аз нури саодат
Ҳар лаҳза чу парвонай зебои баҳорон.

Аз банди ҷигар ҳанд сафопарвару озод.
То ҳар қадаре ҳаст туро қуввату овоз,
То лаҳни диловезу фараҳбахши ту рӯзе
Монандай шайпур шавад ғулгулаандоз.

Ҳар ҳандаи бебоки ҷавонмардии пуршӯр
Ҳамвора диҳад акси садо аз дару девор,
Бигзор, ки аз қаҳ-қаҳаи дӯст биларзад
Ҳар шому саҳар панҷараи хонаи Бозор.

Ин гирифтории чангалҳои дур
Чанд дар ин гӯша месозад гузар.
Бо пари сабзу сиях пур мекунад
Ошъёни кӯҳнаро бори дигар.

БОЗГАШТИ ПАРАНДА

Мурғаке монандай холи сиёҳ,
Тоқа дар рӯи ҳавои кӯҳсор
Дар дами боди сабо пар мезанад,
Синаро молида дар субҳи баҳор.

Фасли гармо, он ҳароратошно
Роҳ мекобад дар оғӯши сахар.
Боз омад он, пас аз парвозҳо
Лонаи поринаро гирад хабар.

Боз бесаброна аз авчи ҳаво
Хешро оҳиста андозад ба боғ.
Мекунад аз сабзпӯшони чаман
Чӯчаи поринаи худро сурог.

Гарм аз як зарра нури офтоб,
Ҳар кучо мегардад андар шоҳсор.
Ҳамнасибони сабукпарвазро
Дар паси ҳар барг меёбад баҳор.

ЗИНДААНД БО МАН ШАХИДОН

Ман ба санги ёдгории мазорон мезанам
лабханд.

Ман барои хокдонҳо меҳурам афсӯс,
Маргро ҳар дам тамасхур мекунам,
Маргро бовар надорам...

Ӯ ба таври хеш месозад ҳароб.
Медаронад, меканад шому саҳар,
Лек ман медӯзам аз бори дигар,
Ҳар чӣ бигсааст, мебандам зи нав.

Дар замирал медиҳам такрорҳо
Умрҳоро ҳастии дар хок яксонхуфтари.
Метарошам аз мазори родмардони шаҳир
Сояи маргу ғубори солҳои рафтари...

То даме ман зиндаам бо ҳалқ дар рӯи замин,
Зиндаанд аждодҳо

Дар дили бедору дар рӯҳи ҷавоӣ.
Ман, ки ҳар субҳи сафо барҳостам аз бистарам.
Хокдоне ҳамраҳам мехезад аз хоби гарон.

То даме ман сайъ дорам, зиндагонӣ мекунам
Хоҳ талху хоҳ ширин,
Бо худам хомӯш меандешаму ҳар маргро
Мешуморам дар ҳисоби зиндагии хештан,
Зинда медорам азионро чунин.

Рӯзу шаб арвоҳи неконро ман аз бахри савоб
Пос медорам, зиёрат мекунам.
Дар вучуди хеш меёбам шаҳидонрою
мегирам хабар,
Балки онҳоро табобат мекунам.

Бо ман онҳо боз як умри дигар
Кисмати нимкораи худро мукаммал мекунаанд.
Ҳамчу обу ҳоку нури офтоб
Дар умеду орзуҳоям мучассам мешаванд.

То даме дар синаам озод меларзад диле,
Дар сарири хеш аҷдодони ман поянидаанд.
Ман, ки ҳоло комгорӣ дорам аз файзи шубоб,
Одамони қӯҳна ҳам имрӯз ҳамсолӣ мананд,
Нек мебинам, шарики ранҷу омоли мананд.

Ҷумла он мардони пешин,
Бо ҷароҳатҳои дерин.
Ҳамрахи ман солҳои тозаро тай мезананд
Ҳамчунон мағрур, бе айбу гуноҳ.

БАЧАҲОИ ДЕХОТӢ

Нарм-нармак тарона мехонанд
Аз лаби бому аз сари девор,
Баччаҳо, баччаҳои дехотӣ
Соддаю хушзабону беозор.

Аз дарахтон шукуфа мерезад,
Мехиромад баҳори қӯҳистон.
Дар бари сабзазор метозанд
Баччаҳо побараҳнаю шодон...

Андар ин рӯзи нек меҳоҳам
Сар кунам бекарорию ғавго.
Ман худам низ қӯдаке бошам
Инчунин шӯҳшангӯ бепарво.

Боз дар рӯи хирмани қишлоқ
Рӯй молам пагоҳӣ дар шабнам.
Асл созам зи шоҳи мачнунбед,
Рӯй «зинаш» ба фаҳр биншинам.

Боз ҳамроҳи баччаҳо рӯзё
Хар кучо боғу роғро гардам.
Нағма хонам баробари мурғон
То саропо ҳама наво гардам.

Боз ман бошаму ҳавои баҳор
Резаборону барраи бисъёр.
Барраҳоро чаро барам танҳо
Сар-сари теппаҳои гандумзор.

Соате дар канори кӯҳистон
Гӯш андозам обшоронро.
Хештанро дубора оmezam
Бо гулу сангъу сабзаи сахро .

Кош имрӯзи нек ман бошам
Қӯдаки лоуболаке, хуррам.
Ё ки бо баччагии худ боре
Ман дар ин гӯша рӯ ба рӯ гардам.

Ёбам ўро дубора дар Ҷалҷит,
Бинам ўро ҳанӯз бо Маҳмуд
Андар оғӯши мактаби қишлиқ
Бо лабу панҷаҳси ранголуд.

Ёбам онро, ки солҳо мегашт
Дӯш бо баччаҳои кӯҳистон.
Рӯзи тӯи арӯсии мардум
Ҳок мезад ба рӯи шаҳмардон.

Медавид аз баробари домод,
Таҳти оҳанги ной бефарҷом.
Аз таги пои одамон мечид
Тангаю қанду донаи бодом...

Қӯдакиам чи лоуболе буд,
Соддалавҳе, валек бархурдор:
Аз вуҷудаш ҳамеша пурғавғо
Кӯчаю манзилу дару девор...

Кош ўро биёбаму пурсам,
Бе ман андар кучост саргардон?
Баъди ў дар кошокаши тақдир
Мондаам пургуноҳу бесомон.

ЭЙ ЗАМИН!

Эй замин, эй модари омурзгор
 Гүш кун аз хонаи мо ҷунбиши гаҳвораро,
 Одами ояндаро гаҳворабандон кардаам
 Бо умеду орзуҳо...
 Баъд аз ин ҳар рӯз дар оғӯши ман
 Даст меафшонаду дил мезанад
 Неъмати ҳуршеди ҳовар,
 Додаи гардуни гардон
 Қӯдаке ҳандону гиръён.
 Баъд аз ин кошонаи мо бӯи қӯдак мекунад,
 Бӯи чони тозаю шири сафед.
 Рӯзу шаб обод медорад варо
 Аллае саршор з-омолу умед.
 Баъд аз ин ман мешавам саршортар,
 Менавозад шодие рӯҳи сабукхези маро.
 Бо муҳаббат бар дару девор мерезам нигоҳ,
 Балки мепурсам дуо.
 Ман дуои ҳайр мепурсам барои қӯдакам,
 Ҳар кучо аз дӯст, аз бегона ҳам.

Аз бузургон, родмардони шаҳир,
 Аз замини хастаи фаръёдрас...
 Эй биёбонҳои бефаръёди гарм,
 Пуштаҳои сабз, талҳои баланд,
 Эй қатори кӯҳҳо гиред фарзанди маро
 Дар паноҳи ҳеш ҳамчун дояи ғамхору
 сарбоне шумо.

Аз қазо гирад агар овози ман,
 Рӯдҳо дар гӯши ў хонед ашъори маро,
 Ҳам шумо, эй общороне,
 ки мебофед дар ҳар гӯшае
 Пардаҳо аз обу аз овозҳо.
 Зери гардун ҷашм равшаш мекунад
 Боз як марди раҳомӯзи дигар.
 Аз вуҷудаш рӯзгори тозае сар мезанад,
 Аз паи ў медамад рӯзи дилафрӯзи дигар...
 Боғу роғу ҳандаку деворҳо,
 Саҳни деҳоти пур аз бӯи диловези баҳор,
 Қӯчаю майдону манзилҳои пурғавғои шаҳр,
 Як саҳар во мекунам ўро дар оғӯши шумо.
 Ҳамчунон сар медиҳам аз санаам
 Ҳандаҳое,
 Гиръяву оҳангҳое.
 То бимонад ҳурраму озод дар рӯи ҷаҳон
 Бегунаҳ фарзанди инсон,
 Дар паноҳи ҳеш гир ўро тамоми рӯзгор
 Эй замин, эй модари омурзгор!

ЗИНДАГИ

(Барои бародарам)

Зиндагонист мисли кӯҳистон
Ҳар ҳамаш сад ҳами дигар дорад,
Дар паси ағбаҳои мушкилгард,
Ағбаҳои баландтар дорад...

Лек ҳамчун сириштаи фитрат
Нест марди бузург домангир.
Метавонад ба пои чӯбин ҳам
Тай кунад роҳи хеш то охир.

РӮЗИ ДИГАР

Хоку обам,
Аз канори офтобам,
Аз сафои хандаи хуршеди ховар
Ман таваллуд мешавам ҳар рӯз як бори дигар.

Бо суруде дар диёри хештан
Дидаро во мекунам хуршедвор,
Менавозам сабзаю себаргаро,
Сина мемолам ба санги кӯҳсор.

Мехр меварзам ба ҳусни обшорони баланд,
Менишинам дар қанори рӯдҳо,
Мекунам тавре сукути хокдонҳоро суруд,
Ман ба ҳамроҳии мурғони ҳаво.

Ҳар пагоҳӣ селаи паррандагон
Ҳамчу дар сарчашмаи оби равон
Оббозӣ мекунанд дар ҷашми хоболуди ман.

Нур мерезад ба рӯи шонаам аз осмон,
Чун ба рӯи пуштаи серофтоб.

Кӯраи тилоии хуршедро
Ман таҷассум мекунам дар синаам.
Харчи дорам ҳаст ҳамоҳангӣ он,
Метапам дар хок,
аммо ҳаммадору ҳамҷавори офтобам.

Ман таваллуд мешавам монанди субҳ.
Аз дами хуршеду аз хокистари шаб.
Гоҳ гиръён,
Гоҳ хандон,
Мешиносонам ҳудамро бар замину осмон.
Мешиносонам ҳудамро бо умеду орзуҳо,
Ҳам ба мардум,
ҳам ба ҳуд.
Хештанро мекунам бар ошнои кӯҳна аз нав
ошно

Рӯзҳои нав чу одамҳои нав...
Лек охир ҳамҷу фарзанди азизи офтоб.
Фарқ мегардам ман андар ҳандаам,
Балқи мефарсоям аз шавқу сурур.

Шомгоҳон мешавам помоли ҳасрат,
Санг мебандад суруди тозаам.

То саҳар дар коми шабҳои сиёҳ
Бо таҳаммул меравам кам-кам фурӯ,
Бо сафои обшорон,
Бо адирҳои пур аз долу дарахт...
Лек метобам пагаҳ саршортар,
Дар замин манро таваллуд мекунад рӯзи дигар.

ШЕЪРИ НАВ

Ман туро мекобам аз овозҳо,
Аз садои сулфаи мардони пир,
Аз сафои ишҳанди навхатон,
Бо хаёле гоҳ чамъу гах парешон.

Ман туро мекобам аз ожангҳои дасту рӯи
модарам,
Аз нигоҳи бегуноҳи чашмҳои додарам,
Аз лабони нарму широлуди кӯдакҳои хеш,
Аз умеду орзуи ҳамсарам.

Чустучӯят мекунам аз қулбаҳои ёдгории падар,
Аз тани ранҷӯри ҳамсолони ў,
Аз сукути ҳайкали ёрони ҳампайкори ў,
Аз раҳи тақдири хуншори падар.

Ман туро меҳоҳам аз марде, ки баъд аз марғи ў,
Чои ў холист дар паҳлӯи мо.

Ҳиссаи ноҳӯрдаи ўро наметвонем ҳӯрд,
Дӯшбори қисмати ўро наметвонем бурд,
Қомати мо зери ин бори гарон ҳам мезанад.

Ҳам аз онҳое, ки дар рӯи замин
Ҳастии онҳост дар ҳукми дарахт;
Дар ҳаёти хештан бисъёр пайванди дигаргун
додаанд,
Боз ҳам бар қундапайванди дигар
Чун дарахтони кӯҳансол интизорӣ мекашанд.

Чустучӯят мекунам, эй шеъри нав,
Аз ҳавои сангӣ вақту шишаи тақдирҳо,
Аз шикастанҳову аз таъмирҳо...

Зиндагиро ҳам ба мисли хонаҳои кӯҳна тармим
мекунанд,
Зиндагӣ ҳам гоҳ-гоҳе чок пайдо мекунад,
Зиндагӣ ҳам дарзӣ мешавад.

Баъд аз ин ҳар рӯз бо ў мешиносонам туро
Мешавам, балки, худам ҳам оштӣ.
Аз барои зиндагӣ ҳар рӯз ёдат медиҳам
Соҳтан, анбоштан,
Бе хато пайванд кардан.

Менависам ман туро, эй шеъри нав,
Баъд аз ин дар оstonи хайрҳоҳони замин,

Ҳастиамро бо ту мемонам гарав,
Ҳастиамро дар мизони ҳакгузорони замон
бармекашам.

Менависам ман туро бо рангу бо тоби дигар
Бар сари хоки шаҳидони Ватан.
Санги гӯру ҳайкалоро аз ту рангин мекунам
Ҳамчунон аз хуни гарми хештан.

Дар замин, ин даргахи тақдирҳо
Аз ту мечӯям саранҷоми дигар.
Ман ба ҷои хеш боре дастиёрат мекунам,
Ман ба ҷои хеш рӯзе мардикорат мекунам.

МУНДАРИЧА

✓ Орзӯи зинда	7
✓ Такрори умр	9
✓ Чавонӣ	11
Хасад мебарам	13
✓ Кӯдакӣ ку?	16
Рӯъёи шаб	19
Ёди ту макунам	21
Чавоб	23
Ҳавас	24
Чароғ	25
Бозгашт	27
Рубоиҳо	29
Ёдгори рӯзҳои даргузар	31
Чинор	33
Мехр	35
Ҳайкал	37
✓ Симон ман	39
Орзу	42
Тирамоҳ	44
Парвози рӯзгор	46
Дар сина чӣ дорӣ?	48
Бозгашти парандা	50
Зиндаанд бо ман шаҳидон	52
Бачаҳои деҳотӣ	55
Эй 'замин!	58
Зиндагӣ (Барои бародарам)	61
Рӯзи дигар	62
Шеъри наз	65

сурӯд болӣ кард

БОЗОР СОБИР

УЗЫ

(На таджикском языке)

Муҳаррир Қутбӣ Қиром

Рассом С. Логинов

Муҳаррири расмҳо Т. Королёва

Муҳаррири техникӣ Л. Шашкова

Мусаҳҳеҳ Ю. Аҳмадов

Ба матбаа 22/IX-1969 супурда шуд. Ба чо паш
21/X-1971 имзо шуд. Формати $60 \times 90^{1/32}$. Ҷузъи
чопӣ 2,125. Ҷузъи нашрию ҳисобӣ 1,57. Қора-
зи № 2. Адади нашр 7000. Нархаш 16 тин.
КЛ 02793. Супориши № 1857.

Душанбе, нашриёти «Ирфон», кӯчаи Шевченко, 10.

Комбинати полиграфии Комитети матбуоти назди

Совети Вазирони РСС Тоҷикистон.

НАШРИЁТИ «ИРФОН»